

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΚΑΙ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

¹ Ἡ ἀλλομένη τῇ ἑκδοτικῇ τοῦ Ἀντιπύλου

Ἐκδοθεῖσα παρὰ τοῦ Αἰδευσιμωτάτου
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

*Ιερῶς καὶ Πνευματικοῦ.

Ἐφημερίου τοῦ ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.
Πρὸς τιμὴν καὶ εὐλάβειαν εἰς τὸν Ἅγιον.
Ἀθῆναι Μάρτιος 1920.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ εὐλογῆσαι τὸν Ἰερέα, τό, Χριστὸς ἀνέστη, γ', τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 6 καὶ ψάλλομεν Στίχ. Ἰδιόμελα τοὺς τέσσαρας πρώτους, δευτεροῦντες αὐτοὺς καὶ τοὺς δύο δευτέρους, πρὸς μίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δούς, ἐπλήρωσας Ἀγίου Πνεύματος· προσμένειν τε προσέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν· διὸ βρωμέν σοι· Ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς ἐγέρσεώς σου Κύριε, ὤρθης τοῖς μαθηταῖς σου. ἐν τόπῳ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ φωνήσας αὐτοῖς· Εἰρήνην ὑμῖν· τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν· ὃ δὲ πεισθεὶς ἐδόχ σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι. Δίς.

Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ὅθεν καὶ ἠπίσται τοῖς ῥηθεῖν αὐτῷ, ἐξ ἀπι-

στίας εἰς πίστιν βεβαιῶν. Οὐκ ἀπηξίωσας δὲ Ἀγαθέ, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄχραντον πλευράν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοῦ μώλου παρ. Ὁ δὲ ψηλαφήσας, καὶ ἰδὼν, ὡμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν οὐ γυμνόν, καὶ ἀνθρωπὸν οὐ φιλόν· καὶ ἐβόα· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι. Δίς.

Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ ἐπέστη ὁ Σωτήρ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ τὴν εἰρήνην δούς, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· Δεῦρο Ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἥλους ἐπηξάν. Ὡς καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ· τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε, καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι. Δίς.

Ἦχος β'.

Μετὰ τὴν ἐγερσίν σου Κύριε, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἔστης, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. Πεισθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ δράσει τῶν χειρῶν, καὶ τῆς πλευρᾶς σου, Κύριον καὶ Θεόν σε ὡμολόγησε, σώζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, φιλάνθρωπε.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς, ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. Εἰτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Τί μοι ἀπιστεῖς, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ᾧδε τὴν χειρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ ἴδε· σοὺ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασίν μου,

κράζειν μετὰ σοῦ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοί. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς Μαθητάς. Τότε δὲ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐχ εὐρέθη μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γάρ· Οὐ μὴ πιστεύσω, ἐὰν μὴ ἴδω καὶ γὰρ τὸν Δεσπότην· ἴδω τὴν πλευράν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ Αἷμα, τὸ Ὑδωρ, τὸ Βάπτισμα· ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος· ἴδω, πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα. Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, Κύριε, δόξα σοί.

Εἰσοδος· τό Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εὐπρέπειαν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Κύριε, τῇ ἀστέκτῳ, τῆς Θεότητος αἴγλῃ, τῶν θυρῶν ἐπέστης οὐσῶν κεκλεισμένων· καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, τὴν πλευράν ἐξεγύμνωσας· καὶ τραυμάτων σου χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, τὰς ὥτειλὰς δεικνύων, ἀθυμίας τὴν κατήφειάν τε λύων, σαφῶς ἐφώνησας· Ὁν τρόπον ἐν ἐμοὶ καθορᾶτε, ὦ φίλοι, τῆς σαρκὸς τὴν πρόσληψιν, οὐ πνεύματος φέρω φύσιν. Τῷ δὲ δισταζόντι Μαθητῇ, προετρέπου ψηλαφήσαι, φρικτῶς κατειπὼν· Ἐρευνήσας ἅπαντα, δεῦρο λοιπὸν μὴ ἀμφίβαλλε. Ὁ δὲ αἰσθόμενος ἐν τῇ χειρὶ, τῆς σῆς διπλῆς οὐσίας, ἐν φόβῳ ἀνεβόα πιστῶς, τῇ πίστει ἐλκόμενος· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοί. Ἦχος πλ. δ'

Ἄφαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, λέγει Χριστός, καὶ τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν δεῦρο ψηλάφησον, πίστει ἐρευνήσον, καὶ γίνου μοι πιστός, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. Ὁ δὲ Θωμᾶς, τῷ δακτύλῳ ὡς ἤφατο τοῦ Δεσπότη, μέγα ἀνεβόησε· Σὺ μου Θεός καὶ Κύριος, εὐσπλαγχνε, δόξα σοί.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτήρ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμᾶ· Δεῦρο ψηλάφησον, καὶ ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν· ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄφαι τῆς πλευρᾶς μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πίστει κήρυξον, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Σάχον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος· ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν· εἰπὼν γάρ ὁ Θωμᾶς· Ἐὰν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω· ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευράν, ἐθεολόγει τὸν σαρκωθέντα, τὸν αὐτὸν Ἰῶν τοῦ Θεοῦ· ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα, σαρκί· ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα Θεόν· καὶ ἐδόησε λαμπρᾶ τῇ φωνῇ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοί.

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνε τὸν Θεόν σου Σιών.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος ἀψάμενος σέσωσται· βαλὼν γάρ ὁ Θωμᾶς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τὴν χεῖρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ

τοῦ Θεοῦ, οὐ κατεφλέχθη τῇ ψηλαφῇσιν· τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθές, μετέβαλεν εἰς εὐπιστίαν θερμῶς ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς. Ὁ Δεσπότης μου οὐ εἶ καὶ Θεός, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγγηγερμένος, δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἰωάννης στήθει τοῦ Λόγου ἀνέπεσε, Θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν προσψηλαφήσας κατηξιώθη· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκεῖθεν φρικτῶς Θεολογίας βυθὸν ἐνέλκει τὴν οἰκονομίαν· ὁ δὲ ἡξίωται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς· παρέστησε γὰρ τὰς ἀποδείξεις τρανῶς τῆς ἐγέρσεως αὐτοῦ ἐκβοῶν. Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν Ἦχ. Πλ. Α'.

Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκηστον τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ῥαπιζόμενος, ὑπὸ Ἀποστόλου ψηλαφώμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος. Πῶς ἰσαρκώθηκες; πῶς ἐσταυρώθηκες ὁ ἀναμάρτητος; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν Θωμᾶν βεβῶν σοι. Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις τὸ Ἀπολ. Ἦχ. Βαρύς. Ἐκ Γ'.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλες Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ὁ πάντων

Ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὺς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ Ἐξάψαλμος· τό. Θεὸς Κύριος· ἡ συνήθης Στιχολογία· ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀλώμου, ὁ Πολυέλαιος, διὰ τὴν Δεσποτικὴν Ἑορτήν.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ· καὶ ἔστης, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός, καὶ ἐπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἑρεύνα, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ὁ διὰ σὲ ποθητός. Δίς.

Β'. Στίχ. Κάθ. Ἦχος Α'. Τὸν τάφον σου.

Ἐπέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Χριστὲ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πλευρὰν ὑπεδείκνυς, καὶ χεῖρας σου καὶ πόδας σου, τὴν ἐκ τάφου σου ἔγερσιν προσπιστούμενος· ἀλλ' ὁ Θωμᾶς οὐχ εὐρέθη, ὅθεν ἔλεγεν· Ἄν μὴ θεάσωμαι τοῦτο, οὐ πείθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον κάθ. ὁμοιον.

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἡλων, Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὅπτα-

νόμενος τοῖς Ἀποστόλοις ἀρρήτως· ὁ δὲ Δίδυμος
πεισθεὶς ἐβόα τῷ Κτίστῃ· Θεὸς μου εἰ καὶ Κύ-
ριος.
Δίς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ Δ'. ἤχου. Ἀντίφωνον.

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθῃ,
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσσεσθε ἀπεξηρα-
μένοι.
Δίς. Δόξα Πατρί.

Ἄγιε Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καὶ κα-
θάρτῃ ὁφθαλμοῖς, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μονά-
δι, ἱεροκρυφίως.
Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωο-
γονίαν.
Προκείμενον. Ἦχ. Δ'.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν
Θεόν σου Σιών.

Κατοβασία τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ Α'. Ἦχος Α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί.
Πάσχα Κυρίου Πάσχα. Ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός,
ἡμᾶς διεβίβασεν ἐπὶ νίκιον ἄδοντας.
Ὠδὴ Γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀ-
γόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφ' ὁδοῦ πηγῆς,
ἐκ τάφου ὁμωρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

Ὠδὴ Δ'.

Ἐπὶ τῆς θαλάσσης φυλακῆς, ὁ θαγγόρος Ἀβ-
βακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφό-
ρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα. Σήμερον σω-
τηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντο-
δύναμος.
Ὠδὴ Ε'.

Ὁρθηρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου
τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν
ὁψόμεθα δικαιοσύνης ἡλίου, πᾶσαν ζωὴν ἀνα-
τέλλοντα.
Ὠδὴ στ'.

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους κατόχους πεπεδη-
μένων, Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰω-
νᾶ ἐξάνεστης τοῦ τάφου.
Ὠδὴ Ζ'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμήνου ῥυσάμενος γενόμενος
ἀνθρώπος, πάσχα ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους
τὸ θνητόν, ἀφ' ὁδοῦ ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος
εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.
(Ὠδὴ Η') Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα ἡ μία τῶν
Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῇ,
καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰτησις. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἰ
ὁ Θεὸς ἡμῶν κτλ. Τὸ Ἑωθινὸν Α' Εὐαγγέλιον ἐκ
τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Πᾶσα πνοή.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐ-

πορεύθησαν εἰς Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστὸν ψαλμόν. Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

(Καὶ νῦν). Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Ἦχος δ' αὐτός.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. Ὡδὴ α'. Ἦχ. α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ᾧ δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται. Τροπάριον.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου,

ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμψας τριήμερος, τὴν ζοφερὴν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἡ βασιλεὺς τῶν ὥρων τῇ λαμπροφύρῃ ἡμέρᾳ, ἡμερῶν τε βασιλίδι φαινότατα, δορυφοροῦσα, τέρπει τὸν ἐγκριτον τῆς Ἐκκλησίας λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα, τὸν ἀναστάντα Χριστόν.

Πύλαι θανάτου, Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου σφραγίδες, οὐδὲ κλεῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστησαν· ἀλλ' ἐξαναστὰς ἐπέστης, τοῖς Φίλοις σου εἰρήνην, Δέσποτα, δωρούμενος, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ τελέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.

Ἐν τάφῳ περικλεισθεὶς, τῇ περιγράπτῃ σαρκὶ σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστέ ἀνέστης, θυρῶν κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς Μαθηταῖς, παντοδύναμε.

Τοὺς μώλωπάς σου Χριστέ, οὓς ἐκουσίως ὑπέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς ἑδαιξας, ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου
Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ'
ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστὲ οἰκono-
» μίας· τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς
» ὁ Ἀββακούμ, Ἐξήλθες, ἐδόξα σοι, εἰς σωτηρίαν
» λαοῦ σου φιλόανθρωπε. Τροπάριον.

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο τὴν πάλαι γεῦσιν ἰώμε-
νος· νυνὶ δὲ σὺν κηρίῳ μέλιτος, τοῦ φωτισμοῦ με-
ταδιδούς, Χριστὸς τῷ Προπάτορι, καὶ τῆς αὐτοῦ
γλυκειᾶς μεθέξεως.

Χαίρεις ἐρευνώμενος· διὸ φιλόανθρωπε πρὸς
τοῦτο, προτρέπεις τὸν Θωμᾶν, προτεινὼν διαπι-
στοῦντι τὴν πλευράν, τῷ κόσμῳ πιστούμενος, τὴν
σὴν Χριστὲ τριήμερον Ἐγερσιν.

Πλοῦτον ἀρυσάμενος, ἐκ θησαυροῦ τοῦ αἰ-
λήτου, τῆς θείας, Εὐεργέτα, λόγχῃ διανοιγείσης
σου πλευρᾶς, σοφίας καὶ γνώσεως, ἀναπιμπλᾷ τὸν
κόσμον ὁ Δίδυμος.

Σοῦ ἡ παμμακάριστος, ὑμνεῖται γλῶσσα, ὧ
Δίδυμε· πρώτη γὰρ εὐσεβῶς κηρύττει τὸν ζωοδό-
την Ἰησοῦν, Θεόν τε καὶ Κύριον, ἐκ τῆς ἀφῆς
πλησθεῖσα τῆς χάριτος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χρι-
» στέ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ Σωτῆρα

» τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, πα-
» ράσχου, φιλόανθρωπε. Τροπάριον.

Ἐπιστὰς τοῖς Φίλοις, ἀθυμοῦσιν ὁ Σωτήρ, τῇ
παρουσίᾳ ἅπασαν, ἀπελαύνει τὴν κατήφειαν, καὶ
σκιρτᾷν διεγείρει, τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ὡς τῆς ἀληθῶς ἐπαινουμένης τοῦ Θωμᾶ φρι-
κτῆς ἐγγχειρήσεως· τολμηρῶς γὰρ ἐψηλάφησε τὴν
πλευράν, τὴν τῷ θείῳ πυρὶ ἀπαστράπτουσιν.

Ἀπιστίαν πίστεως γεννήτριαν ἡμῖν, τὴν τοῦ
Θωμᾶ ἀνέδειξας· οὐ γὰρ πάντα τῇ σοφίᾳ σου,
προναεῖς συμφερόντως, Χριστὲ ὡς φιλόανθρωπε.
Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Τὸν Προφήτην διέσωσας ἐκ τοῦ κήτους Φι-
» λάνθρωπε· κάμει τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων,
» ἀνάγαγε, δέομαι. Τροπάριον.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπας, βαπτιζόμενον Δέ-
σποτα, βυθῷ ἀπιστίας, παλάμης προτεινᾶς εἰς
ἔρευναν.

Ὁ Σωτήρ ἡμῶν ἔλεγε· Ψηλαφῶντας με βεβαί-
ωστε, καὶ σὰρκα φοροῦντα· ἐγὼ οὐκ ἡλλισώμαι.

Τὴν πλευράν ἐψηλάφησε, καὶ πιστεύσας ἐπέ-
γνωκε, Θωμᾶς, μὴ παρών σου τῇ πρώτῃ, εἰσόδῳ
Σωτῆρ ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου
πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρευνήσε, Χριστὲ ὁ Θεός·
συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσηλθῆς, σὺν

τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐδόξα σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεὸς μου.
Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσήλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τόλμαν, καὶ ἔσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον ὅσπου; πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰμὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρὸν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια ἐορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν.

Στίχοι.

Εἰ νηδύος κλείς, ἡ τάφου μὴ κωλύει Σήν,
Σῶτερ, ὄρμιν, κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρημός.

«Εἰκόνι λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας, συγκαλουμένης λαοῦς, ἐκ τῶν ὁδῶν Σιών ἄδοντες,
»πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυὶδ, τυράννου ἔλυσαν, τὸ
»παλίμφημον δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ἡρόσον
»μετέβαλλον, ὕμνον ἀναμέλποντες. Ὁ ὑπερυψού-

»μενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
»γός εἰ.
Τροπάριον.

Ὡς πρώτη ὑπάρχει, ἡμερῶν καὶ κυρία, ἡ λαμπροφόρος αὕτη, ἐν ἣ ἀγάλλεσθαι, τὸν καινὸν θεὸν λαόν· ἐν τρόμῳ φέρει γάρ, καὶ αἰῶνος τύπον, ὡς ὀγδοὰς τελοῦσα τοῦ μέλλοντος. Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός, εὐλογητός εἰ.

Ὁ μόνος τολμήσας, τῇ ἀπίστῳ τε πίστει, εὐεργετήσας ἡμᾶς, Θωμᾶς ὁ Δίδυμος, λύει μετὴν ζοφώδη ἄγνοιαν τοῖς πᾶσι πέρας, τῇ ἀπιστίᾳ· ἑαυτῷ δὲ τὸν Στέφανον πλέκει σαφῶς, λέγων· Σὺ εἰ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός, εὐλογητός εἰ.

Οὐ μάτην διστάσας, ὁ Θωμᾶς τῇ ἐγέρσει σου, εὐ κατετίθετο, ἀλλ' ἀναμφίλεκτον ἔσπευδεν, ἀποδείξαι ταύτην, Χριστέ, τοῖς πᾶσιν ἔθνεσιν· ὅθεν δι' ἀπιστίας πιστωσάμενος πάντας, ἐδίδαξε λέγει· Σὺ εἰ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός, εὐλογητός εἰ.

Ἀφόδως τὴν χεῖρα, ὁ Θωμᾶς τῇ πλευρᾷ σου, τῇ ζωηφόρῳ, Χριστέ, ἐνθαῖς ὑπότρομος ἤρθετο, ἀνεργείας Σῶτερ διπλῆς τῶν δύο φύσει, τῶν ἐν σοὶ ἡνωμένων ἀσυγχύτως, καὶ πίστει ἐκπράύγαζε, λέγων· Σὺ εἰ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός, εὐλογητός εἰ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

«Τὸν ἐν φλογὶ πυρός, καιομένης καμίνου,
» διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου
» συγκαταβάντα τούτοις, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπε-
» ρυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Ἐπιποθήσας σου, τὴν χαρμόσυνον θέαν, τὸ
πρὶν ἠπίσται ὁ Θωμᾶς· ἀξιώθεις δὲ ταύτης Θεὸν
καὶ Κύριόν σε ἐκάλει, Δέσποτα· ὃν ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἀνασχούμενον, τῆς Θωμᾶ ἀπιστίας, καὶ
ὑποδιδόντα πλευράν, καὶ τῇ αὐτοῦ παλάμῃ ἀκρι-
βολογηθέντα, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὸ περίεργον, θησαυρὸν κεκρυμμένον,
ἡμῖν ἀνέφξε Θωμᾶς· θεολογήσας γλώσσῃ γάρ,
θεοφορουμένη, ὕμνεῖτε, ἔλεγε, καὶ ὑπερυψοῦτε
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

«Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ
» Θεοῦ, τὴν ἀρίδην δόξαν, καὶ ἀνωτέραν πάν-
» των τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον
Χριστέ, τὴν ὁλόφωτον χάριν, ἐν ἣ ὡραῖος κάλλει
τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐπέστης, μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν χοῦκῇ παλάμῃ ψηλαφώμενον πλευ-
ράν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς αἵλου
θείας οὐσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΣ

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἄγγελος ἐδόξα τῇ Κεχαριτωμένῃ Ἀγνῇ Παρθένῳ χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· οὐδὲ Ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Αἰτησις. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι καὶ τὰ ἐξαποστειλάρια. Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ· σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν. Δίς. Καὶ τοῦτο ἅπαξ.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει· σήμερον αἶρονται κλειθρα θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου, βοῶντος· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Σίχους, δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, ζωοδότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεῖς Ἀποστόλους σου,

χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθὲς σου παρεχόμενον, τοῦτοις Πνεῦμα, δι' ἅμετρον ἔλεος.

Θωμᾶς, ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡνίκα σὺ, τοῖς Μαθηταῖς ὤφθης Κύριε· ὤθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσά σε, ἐδόξα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευράν σου, καὶ τῶν ἡλῶν τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον, Χριστὸς, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθι με, ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, οὐ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Μεθ' ἡμέρας διτῷ, τῆς ἐγέρσεώς σου, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὤφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος· καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τοὺς τύπους ἐδειξας. Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐδόξα σοι· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἦχος α'. Πρώτην ὥραν.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθην ἔπαροι, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδασκῆντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἔξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνά-

στασιν καὶ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀποκατάστασιν· οἷς
καὶ συνδιαιωρίζειν, ὁ ἀφευδῆς ἐπηγγείλατο, Χρι-
στὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχ. γ'.
Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν
τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν
τῷ λαῷ πολλά, καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες
ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐ-
δεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν
αὐτοὺς ὁ λαός· μάλλον δὲ προσετίθεντο, πιστεύ-
οντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν·
ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς,
καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχο-
μένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν.
Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων
εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμέ-
νους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθερα-
πεύοντο ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ
πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδου-
καίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς
χειρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο
αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου
διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς,

ἐξαγαγόν τε αὐτούς, εἶπε· πορεύεσθε καὶ στα-
θέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥή-
ματα τῆς ζωῆς ταύτης.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν
Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου
ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον
τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς
τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ
ιδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με
ὁ Πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν,
ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα
ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίσιν-
ται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.
Θωμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν Δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δί-
δυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.
Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἐωρά-
καμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐάν
μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν
ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλον εἰς τὸν τύπον
τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χειρὰ μου εἰς τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέ-
ρας ὀκτώ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ,
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν

θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χειρὰ σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ὁκτωβρίου 6 Ἀποστόλου Θωμᾶ Ἡχ. Δ'

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. (*)

Ἰνδῶν τὸν Ἀπόστολον καὶ Μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἐνδοξον δίδυμον, ἀνευφημοῦμεν λαμπρῶς, Θωμᾶν τὸν ἀοίδιμον, οὗτος γὰρ παραδόξως, τὴν πλευράν τοῦ Δεσπότου, χεῖρας τε ψηλαφήσας, καὶ τοὺς πόδας συγχρόνως, εἰς πίστιν ἀσφαλῆ καὶ στεβρᾶν, πάντας ὠδήγησεν.

Κοντάκ. Ἡχ. Δ'.

Ὁ τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χρι-

(*) Νικόλαος Ἀβούρης Ἱεροκλήου Ζακύνθου 1922.

στοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθῶς, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζεν· Σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος. **Μεγαλυνάριον.**

Θεῖαν ψηλαφήσας Χριστοῦ πλευράν, ὅθεν ἔβον ὕδωρ, μετὰ αἵματος ἔρευσεν, ἔμαθες βαπτίζειν, πιστὲ Θωμᾶ, τὰ ἔθνη, καὶ νύττεσθαι πλευράν σου, Μύστη θεόληπτε.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Κυριακή, Ἀνασιτάσιμον.

Ἐν τάφῳ κατετίθης ὡς ὁ ὑπνῶν, σκυλεύσας τὸν Ἄδην, καὶ ἀνέστης ὡς βασιλεύς. Θεός τε καὶ Δεσπότης συναντήσας πάντας, νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος· δόξα τῷ κράτει σου.

Δευτέρα, τῶν Ταξιαρχῶν.

Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι Χερουδὶμ, Ἐξουσαί, Θρόνοι, Κυριότητες, Σεραφεὶμ, Ἀρχαὶ καὶ Δυνάμεις, μετὰ τοῦ Πρωτοστάτου, τῶν εὐφημούντων ὑμνοῖς ὑμεῖς πραΰτασθε.

Τρίτη, τοῦ Προδρόμου.

Πρέσβευε Προφῆτα πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τῶν καταφευγόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ καὶ ῥῥοσαι πάσης νόσου καὶ περιστάσεως.

Τετάρτη, τῆς Θεοτόκου.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν εὐσεβῶς τὴν ἄμωμον Κόρην, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, τὴν προαγομένην.

νην ἐν τῷ Ναφ Κυρίου, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι ὡς οἰκητήριον.

*Πέμπτη, τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ
Ἀγίου Νικολάου.*

Τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Χριστοῦ, νῦν τοὺς Ἀποστόλους εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου Ἀγίου Νικολάου, διδάξαντας πιστεῖαν, τὴν σάρκωσιν τοῦ Λόγου, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ.

Ὑμῶ σου τὴν Σταύρωσιν ἀγαθέ, ὕμῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου καὶ τὴν ταφήν, τοὺς ἡλούς, τὴν λόγχην, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὰ πάντα προσκυνῶ σου, Σῶτερ μακρόθυμε.

Σάββατον τῶν Κεκοιμημένων.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν προκεκοιμημένων, Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, ἐν Χώρα τῶν δικαίων, ὅπου τὸ φῶς σου λάμπει, τούτους κατάρταξον.

*Ὁμιλία εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀντίπασχα
Ἀποστόλου Θωμᾶ.*

Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

Εἰρήνη ὑμῖν.

Ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει σήμερον τὴν φηλάφησιν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ· πληροφορῶν ὁ θεὸς οὗτος Ἀπόστολος βεβαίαν καὶ καθαράν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος.

Ὁγδόην ἡμέραν σήμερον, τῶν ἱερῶν Μαθητῶν συνηγμένων διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, κακλεισμένων τῶν θυρῶν, βλέπουν ἐμπροσθέν των τὸν Κύριον. Δίδων θάρρος ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ διδάσκαλός σας καὶ μὴν ἔχετε οὐδεμίαν δυσπιστίαν διὰ τὴν Ἀνάστασίν μου, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν. Καὶ λέγει τῷ Θωμᾷ, «Ἴδε τὰς χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας μου», δεικνύων ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Σταυρώσεώς του, τοὺς ἡλούς καὶ τὴν ἀκήροτον αὐτοῦ πλευράν· ὁ Θωμᾶς ἐκ βάθους καρδίας λέγει:

Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, καὶ μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες: Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἀνεφώνησε καὶ λέγει αὐτοῖς: Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον, ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατεῖτε, κεκράτηνται.

Ὁ Πανάγαθος Θεὸς μὲ τὴν θέαν του παρουσίαν, καὶ θεϊκὴν δύναμιν, γνωρίζων τὰ μέλλοντα ὅπου θὰ ὑποστοῦν ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς βαρβάρους καὶ εἰδωλολάτραις, δίδει θάρρος, «ἐγὼ εἰμὶ μετ' ὑμῶν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος». Λαβόντες θεϊκὸν ἔρωτα οἱ Ἱεροὶ Ἀπόστολοι ἐν ταῖς καρδίαις των ὁμολογοῦσι Κύριον καὶ Βασιλέα Οὐρανοῦ καὶ γῆς λέγοντες

Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου

Ἀπερρίψε πλέον τὴν δυσπιστίαν ὁ Θωμᾶς, καὶ ἔγαινε λαμπρὸς κήρυξ τῆς Ἀναστάσεως, ἀποδείξας εἰς πάντας διὰ τῶν σημείων τῆς φηλαφῆς.

σεως, ὅτι ἀληθῶς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁμολογῶν τέλειον Θεόν, καὶ Βασιλέα Οὐρανοῦ καὶ γῆς.

Τὰ τοιαῦτα μυστήρια τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, δὲν χρειάζονται ἀποδείξεις, ἀλλὰ ἔγειναν ἐκ Θείας οἰκονομίας, καὶ διὰ νὰ σφαλίσουν τὰ στόματα τῶν αἰρετικῶν, καὶ δεύτερον νὰ γνωρίσωμεν πάντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι Θεὸς τέλειος καὶ ἔχει τὰ πάντα εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, καθότι ἡ ἀνθρωπότης ἔπασχεν εἰς τὸν Σταυρόν, ἡ δὲ Θεότης ἀπαθὴς διέμεινεν. Ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς ἐπῆγε εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου, εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τοὺς ἀγρίους ἀνθρώπους, καὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι γνώστης τέλειος τῆς Ἀναστάσεως.

Λοιπὸν ὠκονόμησε ὁ Πανάγαθος Κύριος νὰ ψηλαφηθῇ ὁ ἀναμάρτητος ἀπὸ τὸν δοῦλον του, διὰ νὰ βεβαιώσῃ ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς, ὁ Θωμᾶς, ὅτι ὁ Διδάσκαλός μου ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ εἶδεν ὀφθαλμοφανῶς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Σταυρώσεώς του λέγων· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λοιπὸν φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλώσσαι κλίνετε γόνυ καὶ δοξάσατε τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάτα ἐκ νεκρῶν. Πατήσας τὸν θάνατον, ὁ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ ὑμνούμενος καὶ τῶν Σεραφὶμ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν Ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διεσπάρησαν

οἱ θῆριοι Ἀπόστολοι εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, ὁ δὲ θεὸς καὶ ἱερὸς Ἀπόστολος Θωμᾶς ἔπεσε ὁ κληρὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὑψηλίου, εἰς τοὺς ἀγρίους· ἦτο δὲ καὶ γενναῖος ἔχων θάρρος, ὅπου οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι ἐθαύμαζον τὴν ἀνδρείαν του καὶ τὴν γενεή τητά του· ἦτο ἐφωδιασμένος σωματικῶς, ἔχων καὶ οὐράνιον δύναμιν πνευματικῶς. Εἰς τὰς Ἰνδίας ζοῦν οἱ ἄνθρωποι ὡς ζῶα βάρβαροι μαυροὶ Αἰθίοπες ἀπὸ τὴν καύσιν τοῦ ἡλίου, γυμνοὶ ἀπὸ ἐνδύματα, εἶναι πάντες εἰδωλολάτραι ἄγριοι, ὅπου ἐλυπεῖτο πολὺ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἐσκέπτετο τί νὰ κάμῃ, ὅπου ἐφάνη καὶ πάλιν ὁ Κύριος καθ' ὕπνον καὶ τοῦ ἔδωκε θάρρος λέγων. Μὴ φοβοῦ, Θωμᾶ νὰ ὑπάγῃς νὰ κηρύξῃς τὸ Εὐαγγέλιόν μου εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζὺ σου νὰ σὲ βοηθῶ, καὶ σὲ διαφυλάττω, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Καὶ οὕτω λαβὼν τὴν θεϊκὴν πανοπλίαν, ἐπῆγε εἰς τοὺς ἀγρίους καὶ τοὺς ἔφερεν εἰς τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐβαπτίσθησαν δοξάζοντες τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Θωμᾶ, οὗ ταῖς πρεσβείαις καὶ ἱκεσίαις λυτρωθῶμεν τῆς αἰωνίου κολάσεως. Ἐχωμεν πρέσβυν καὶ μεσίτην εἰς τὸν

παντοδύναμον Θεόν, λέγοντες καὶ ἡμεῖς ἐκ βάρους καὶ συντριβῆς καρδίας·

Ὁ Κύριός μας καὶ ὁ Θεός μας. Γένοιτο.

Ὁ Πολυέλαιος.

Δοῦλοι Κύριον, Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. — Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. — Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύριος. — Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. — Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος. — Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. — Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος. — Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντα τοὺς Θεούς. — Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν. — Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. — Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. — Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς. — Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν. — Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. — Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου. — Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. — Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε. — Ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. — Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά. — Καὶ ἀπέκτεινε Βασιλεῖς κραταιούς. — Τὸν Σιών Βασιλέα τῶν Ἀμερρβαίων. — Καὶ τὸν Ὠγ Βασιλέα τῆς Βαβυλῶν. — Καὶ πάσας τὰς Βασιλείας Χαναάν. — Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν

αὐτῶν κληρονομίαν. — Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. — Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. — Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. — Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. — Τὰ εἰδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσάιον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. — Στόμα ἐχουσι, καὶ οὐκ ὁφονται. — Ὄτα ἐχουσι, καὶ οὐκ ἀνωτισθήσονται. — Οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. — Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά. — Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. — Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. — Οἶκος Ἀαρὼν, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. — Οἶκος Λευὶ, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. — Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. — Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. — Εὐμομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα. — Εὐμομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα. — Εὐμομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα. — Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα. — Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος

αὐτοῦ· ἀλληλούϊα. — Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὕδατων, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα. — Τῷ ποιήσαντι φῶτα μέγала μόνῳ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον οὖν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Τῷ πατάξαντι Βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλλη-

λούϊα. — Καὶ ἀποκτείναντι Βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Τὸν Σιὼν Βασιλέα των Ἀμορραίων, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Καὶ τὸν Ὠγ Βασιλέα γῆς Βασάν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Καὶ θόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Ὁ διδούς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα. — Ἐξομολογήσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἀλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Ἀλληλούϊα.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. — Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο. — Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. — Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου; — Ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνήσεις αὐτοῦ; — Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι

ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.—
 Ἐξομολογητάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ.—
 Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
 — Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν καὶ ψυχὴν πεινῶ-
 σαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.— Καθημένους ἐν σκότει
 καὶ σκιᾷ θανάτου,— Πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ
 καὶ σιδήρῳ.— Ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
 θλίβεσθαι αὐτούς.— Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
 ἐρρύσατο αὐτούς.— Καὶ ἐξήγαγε ἐκ σκοτοῦ καὶ
 σκιᾶς θανάτου. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς—
 Καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασε.— Καὶ ἐρρύσατο
 αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν — Καὶ τοὺς δε-
 σμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.— Ὑψώσατο αὐτὸν ἐν
 ἐκκλησίᾳ λαοῦ— Καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων
 αἰνεσάτωσαν αὐτόν.— Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πρῆ-
 των ὁ Κύριος— Καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ,
 οὐκ ἐξουδένωσεν.— Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν
 αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
 ἀγαλλιάσει.— Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ
 ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.— Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ
 Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,—
 Τὸ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων.—
 Τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.— Ἀνα-
 στήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ
 αὐτοῦ,— Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου οἱ μισούν-
 τες αὐτόν.— Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύ-
 ριος, ἀγγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

— Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ
 χεὶρ σου.— Μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέ-
 λος.— Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἑξομολο-
 γήσομαί σοι. Ἀλληλούια.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν
 δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ἑμὸν Πνεῦμα
 ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία
 Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει οἱ εἰς ἱκεσίαν ὁ
 λαός σου, Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς
 οἰκτιρμοὺς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σὲ δοξάζωμεν
 τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀίτησις. Ὅτι εὐλόγηταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πα-
 τρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
 αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δευτέρα μετὰ τοῦ Θωμᾶ τῆς Παναγίας Χρυσοφει-
 σης. Ἀπολ. Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τῷ θείῳ προστρέχοντες Ἱερῷ Ναῷ σου
 Παντάνασσα, Μητερ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν ἐκ σοῦ
 θαυμασίων ἀντλοῦντες ἐν πίστει βοῶμεν σοι·
 Χαῖρε Ναὲ θαυμαστὲ τοῦ Ὑψίστου Ἀγνή, διὰ
 σοῦ γὰρ πάντες σώζονται.

Κοντ. ἦχ. πλ. Δ'. Τῇ υπερμάχῳ στρατηγῷ.

Ἐν τῷ Ναῷ οἱ πιστοὶ θερμῶς προστρέχον-
 τες, καὶ ἐκλαβόντες δωρεὰν θεία χαρίσματα, ἐπι-

φάνηθι καὶ νῦν σῶσον Πανάμωμε κράζοντας· χαίρε, Σκέπη Πανθαύμαστε.

Δόξα σοι Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, δόξα σοι Κυρία, καὶ προστάτις κόσμου παντός, δόξα σοι, ἐλπίς μου, ἰσχύς μου, ὕμνησίς μου, δώρησε ἐμοῦ τοῦ σοῦ δούλου, τῇ ἄνω δόξῃ σου.

(Κοινωνικόν). Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐπικαλέσωμαι. ('Αλληλούϊα).

Κατὰ τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον τῶν Ἀποστολικῶν Κανόνων ἡ ἐβδομάς τῆς Διακαινησίμου ἔχει κατάλυσιν εἰς πάντα. Ἀπὸ τοῦ Θωμᾶ καὶ ἐκείθεν τὰς Τετάρτας καὶ Παρασκευὰς ἔχει μόνον εἰς οἶνον καὶ ἔλαιον, τὴν δὲ Τετάρτην τῆς Μεσοπέτης κοστῆς καὶ εἰς τὴν Ἀπέδοσιν τοῦ Πάσχα ἔχει εἰς ἰχθύος κατάλυσιν, καὶ ἡ πεντηκοστή ἐβδομάς πάλιν εἰς πάντα κατάλυσιν, ὡς ἡ κυρία ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων ἐὰν συμπίσυν Τετάρτην ἢ Παρασκευήν.

Κακῶς καὶ ἀσκέπτως τὸ Ὡρολόγιον προσθέτει πράγματα ἄνευ ἐννοίας νὰ λέγωνται Σταυρώσιμα καὶ νὰ γίνεταί εἰς πάντα κατάλυσιν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου.

Τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον εἶνε ὁ πνευματικὸς καὶ ἀλάνθαστος καθρέπτης, ὅπου βλέπει τὸ φῶς τῆς θρησκείας ὅπου ἐθέσπισαν οἱ Ἱεροὶ Ἀπόστολοι καὶ οἱ θεῖοι Πατέρες τοῦς νόμους καὶ

διατάξεις ὅλων τῶν Κανόνων τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν Ἐκκλησίας τὸ δωδεκάημερον ὅπου πολλοὶ καταλύουν εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας ποῦ στήριζονται λόγος δὲν ὑπάρχει ἐγέμια· τὰ Ὡρολόγια καταλύσεις. Κανὼν Ἀποστολικὸς εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἐργὰς κατάλυσιν εἰς πάντα. Θεομητορικὸς εἰς ἰχθύος. Τοῦ Προδρόμου καὶ Ἀποστόλων καὶ εἰς τοὺς Ἀγίους κατάλυσιν εἰς οἶνον καὶ ἔλαιον.

Ἄς προσέξουν καλὰ πολλοὶ ἐκ τῶν Χριστιανῶν ποῦ ἔχουν τὴν λαιμαργίαν (κοιλιοδουλοὶ) νὰ μὴ κολασθοῦν ἀπὸ τὴν συνήθειαν ποῦ ἔχουν, μὴ στήριζόμενοι εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις τῶν Συνόδων καὶ Πατέρων, προφασιζόμενοι διαφοροὺς λόγους ἄνευ σκέψεως καὶ οὐδεμιᾶς σημασίας. Ὁ καταλύων Τετάρτην καὶ Παρασκευήν, καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν κρέας καὶ ὀψάριον ἄνευ σωματικῆς ἀσθενείας. Ἱερὸς καθαιρέσθω, ἄνευ κωσμητὸς ἀφωριζέσθω. Καὶ ὡν ξθ'. Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ὁ Πνευματικὸς Πατήρ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΤΕΡΗΣ

Κατὰ τὰ 3 ἔτη εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀντιπάσχα
Θωμᾶ τὸ 1901, τὸ 1926 καὶ τὸ 1927 εὐρισκόμεν ἑν
ταξειδίῳ μὲ τὸν θμίλον ἐπιστρέφων ἀπὸ τοὺς Ἀγίους
Τόπους τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοῦ
Θωμᾶ εἶχον λύπην ἐν τῇ ψυχῇ μου ὅπου δὲν εἶχον
Ἀκολουθίαν ὡς ἁμαρτωλὸς Ἱερεὺς νὰ προσφέρω τὸ
καθῆκον μου. Εἶχα Σύνοψιν, Ὡλολόγιον καὶ Ψαλτή-
ριον, ἀλλὰ Πεντηκοστάριον νὰ ἔχῃ μέσα τὰ χρειώδη
τῆς ἡμέρας δὲν εἶχον, διότι ὁ πλοῦς μας ἦτο θρησκευ-
τικὸς καὶ Ἅγιος, δὲν ἀπέβλεπε εἰς διασκέδασιν. Λοι-
πὸν ἡ περίστασις οὕτη καὶ ἡ μεγάλη καὶ Δεσποτικὴ
Ἑορτὴ τοῦ Ἀντιπάσχα τοῦ Θωμᾶ μὲ παρακίνησαν νὰ
ἐκδώσω τὴν ὥραίαν ταύτην καὶ χρήσιμον Ἀκολουθίαν,
ὅπου δὲν φάλλεται μόνον τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλὰ
ἐπὶ τὴν Ἑβδομάδα, ὡς λέγεται καὶ ἡ Ἑβδομάς τοῦ
Θωμᾶ, ἀπὸ τὴν Κυριακὴν ἕως τὸ Σάββατον ὅπου γίνε-
ται καὶ ἡ Ἀπόδοσις, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ
τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας.

Δεχθεῖτε οὖν ἀδελφοί μου τὸ ἱερὸν τοῦτο κειμή-
λιον ὡς χρήσιμον εἰς πάντα ἄνθρωπον, περιλαμβάνον
Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον καὶ ὥραίαν Ὀμιλίαν καὶ
Μεγαλυνάριον Μετὰ Πόλυελέου καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ
τοῦ ἁμαρτωλοῦ Πατρὸς καὶ Πνευματικοῦ Γεωργίου Βου-
τέρη Ἱερέως. Καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ θεοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ
μετὰ τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Ἀθῆναι 1928 Μάρτιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΤΕΡΗΣ Ἱερεὺς

Προσκυνητὴς καὶ Πνευματικὸς

Ἐφημέριος Ὁσίου Μελετίου